

Sundheds- og Ældreministeriet

sum@sum.dk

csp@sum.dk

Tandlægeforeningen

Amaliegade 17

1256 København K

Tel.: 70 25 77 11

Fax: 70 25 16 37

info@tandlaegeforeningen.dk

www.tandlaegeforeningen.dk

CVR nr. 21318418

Høring over Bekendtgørelse om finansiering af Styrelsen for Patientklager, Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn, Ankenævnet for Patienterstatningen, Tvangsbehandlingsnævnet og Det Psykiatriske Ankenævn (Sagsbeh.: DEPCSP / Sagsnr.: 1804924 / Dok. nr.: 769855)

Dato: 5. marts 2019

Sagsbeh: JOLI/TRS

E-mail: joli@tdl.dk

Sagsnr.: hoering025_2019

Tak for det modtagne udkast til bekendtgørelse.

Tandlægeforeningen har primært følgende bemærkninger:

- **Finansieringen** af klagesagsbehandling bør afholdes af det offentlige uanset, om den behandlende tandlæge har en ydernummeraftale med en region.
- Det findes yderst problematisk, at man tager **midler fra "varme hænder" og flytter dem til "kolde hænder"**, idet sundhedspersonernes eneste mulighed for at bidrage til klageudgifterne er fra den ramme, som er afsat til folkesundhed eller fra korrektioner i prissætningen af de frie sundhedsydelser.
- **Der er i øvrigt en del uklarheder**, fx i relation til, hvorledes en faglig klagesag finansieres mod en tandlæge uden ydernummer, når patienten ikke får medhold i sin klage, eller i situationer, hvor patienten ikke har indgivet sin klage rettidigt? Det skal også afklares, om det er en ren driftsherre-/behandlingsstedsudgift.
- I det fremsendte udkast til ny bekendtgørelse på området tilsigtes øjensynligt, at det nye regelsæt skal tillægges **retsvirkning med tilbagevirkende kraft**, hvilket Tandlægeforeningen på det kraftigste er i mod, og foreningen skal opfordre ministeriet til at genoverveje dette generelle brud med almindelige retssikkerhedsprincipper.

Desuden finder Tandlægeforeningen ikke, at der foreligger saglige grunde, som berettiger den **forskelsbehandling af hhv. selvstændige tandlæger med og uden ydernummer**, som p.t. i øvrigt finder sted, jf. nærmere herom umiddelbart nedenfor.

Diverse betragtninger

I forbindelse med Regionernes Lønnings- og Takstnævns opsigelse af Tandlægeoverenskomsten og den efterfølgende regulering af området ved lov, er der nu tandlæger, som vælger at drive deres praksis uden for tilskudsaftalen med regionerne. Disse tandlæger lever op til alle krav vedrørende drift mv af tandpleje i primærsektoren, dog modtager patienterne ikke regionale tilskud.

Der er imidlertid endnu flere vilkår, som denne gruppe af tandlæger afskæres fra med henvisning til, at de ikke har indgået en aftale med regionen om tilskud til patienterne, og hvor nægtelsen af disse vilkår ikke synes at hvile på en logisk retssikkerhedsmæssig eller sundhedsfaglig begrundelse. Nægtelsen synes derimod nærmere at have en pønal karakter, hvor tandlægerne i realiteten "straffes" for ikke at acceptere de vilkår, som ministeriet stiller op for at yde regionale tilskud til patienterne.

Børnepatienter

Fx synes ingen reale grunde at kunne underbygge, at alene tandlæger i privat praksis med ydernummeraftale med regionen kan behandle patienter på børne- og ungdomstandplejeområdet samt omsorgstandpleje patienter, hvor der ingen regionale tilskud indgår i finansieringen overhovedet.

"Social tandpleje"

Et andet eksempel er lov om aktiv socialpolitik §§ 82 og 82 a. Her fremgår det af lovens § 82, at *"Kommunen kan yde hjælp til udgifter til sygebehandling, medicin, tandbehandling eller lignende, der ikke kan dækkes efter anden lovgivning, hvis ansøgeren ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne. Der kan kun ydes hjælp, hvis behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrundet.*

At ovennævnte bestemmelse er subsidær i forhold til anden lovgivning, bør ikke kunne medføre, at kommunen berettiget kan stille krav om, at borgere, som er berettiget til økonomisk hjælp efter disse bestemmelser, skal behandles hos en tandlæge med ydernummeraftale med en region. Dette vil efter Tandlægeforeningens vurdering udgøre en tilsidesættelse af det forvaltningsretlige forbud mod at sætte et skøn under regel. Kommunen skal derfor som minimum kunne sandsynliggøre, at dette princip ikke er tilsidesat, såfremt dækning af udgifter afvises på dette grundlag.

Ved skønsmæssige afgørelser må der i øvrigt ikke opstilles regler, der begrænser eller udelukker skønnet. Det betyder, at der ikke uden særlig hjemmel udelukkende kan lægges vægt på ét kriterium med den konsekvens, at andre saglige kriterier udelukkes.

Ovenstående gør sig i øvrigt helt tilsvarende gældende for så vidt angår tilskud til pensionister med helbredstillæg mv.

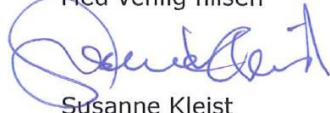
Afklarende møder

På ovenstående grundlag vil Tandlægeforeningen opfordre til, at der Sundheds- og Ældreministeriet, Beskæftigelsesministeriet og Tandlægeforeningen imellem hurtigst muligt optages drøftelser med henblik på at sikre, at der kan rettes op på den manglende ensartethed og ubegrundede ulighed i de objektive forhold, som bør være gældende for såvel patientsikkerheden som for driften af primærsektoren i tandplejen.

Tandlægeforeningen vil derfor gerne hurtigst muligt bede om et møde, hvor ovennævnte forhold kan drøftes med henblik på at sikre en løsning, som vil kunne administreres i overensstemmelse med almindelige retssikkerhedsmæssige principper og forvaltningsretlige regler.

Såfremt Ministeriet har uddybende spørgsmål eller kommentarer til Tandlægeforeningens bemærkninger til bekendtgørelsesforslaget, er Ministeriet meget velkommen til at kontakte os.

Med venlig hilsen

Susanne Kleist

Formand, tandlæge mTF

Joakim Lilholt

Adm. direktør